

Oordelen

Stichting Wooninc. discrimineert een woonwagenbewoonster door haar niet in aanmerking te laten komen voor het huren van een standplaats op een woonwagenlocatie in de gemeente Eindhoven.

Oordeelnummer 2016-68

Datum: 05-07-2016

Grond: **Ras**

Terrein: **Leveren van en toegang tot goederen en diensten - Wonen**

Volledig oordeel

Oordeel

2016-68

Datum: 5 juli 2016

Dossiernummer: 2015-0404

Oordeel in de zaak van

[. . .]

wonende te [. . .], verzoekster

tegen

Stichting Wooninc.

gevestigd te Eindhoven, verweerster

1 Verzoek

1.1

Verzoekster vraagt het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) om te beoordelen of verweerster jegens haar verboden onderscheid op grond van ras maakt door haar niet in aanmerking te laten komen voor het huren van een standplaats op een woonwagenlocatie in de gemeente Eindhoven.

1.2

Verzoekster heeft het College ook gevraagd om te beoordelen of het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Eindhoven (hierna: het College van B&W) verboden onderscheid op grond van ras maakt.

2 Verloop van de procedure

2.1

Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 22 november 2015, ontvangen op 23 november 2015;
- aanvulling op verzoekschrift van 4 december 2015;
- verweerschrift van 23 februari 2016;
- brief van verzoekster van 18 maart 2016.

2.2

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 april 2016. Partijen zijn verschenen. Verzoekster werd vertegenwoordigd door [. . .], de moeder van verzoekster, en vergezeld door [. . .], de vader van verzoekster. Verweerster werd vertegenwoordigd door WJ. Aardema, advocaat te Heerenveen, die werd vergezeld door [. . .], medewerker van verweerster.

2.3

Het College heeft ter zitting de zaak van verzoekster tegen het College van B&W gevoegd behandeld. In deze zaak is oordeel 2016-67 uitgebracht. Ook heeft

het College ter zitting gelijktijdig twee soortgelijke zaken van andere verzoekers tegen verweerster en het College van B&W behandeld. In die zaken zijn de oordelen 2016-63 t/m 2016-66 uitgebracht.

3 Feiten

3.1

Verzoekster woont vanaf november 2013 op de woonwagenlocatie Heezerweg. Zij woonde in bij een hoofdbewoner die de woonwagen inmiddels verlaten heeft. Verweerster heeft verzoekster laten weten dat zij niet mag blijven wonen in de woonwagen en dat zij niet in aanmerking komt om de standplaats te huren.

3.2

Verzoekster staat sinds oktober 2013 op de wachtlijst om in aanmerking te komen voor een andere woonwagenstandplaats in de gemeente Eindhoven. Verweerster schrijft verzoekster op 21 oktober 2013: "U wilt graag worden ingeschreven op de wachtlijst voor een standplaats op een van de woonwagenlocaties in Eindhoven. Er is op dit moment geen standplaats vrij. Op de wachtlijst staan ongeveer 70 kandidaten. Gemiddeld komen er 1 tot 2 standplaatsen per jaar vrij. De kans dat u binnen een paar jaar een aanbieding krijgt, is dus zeer klein (...)"

3.3

Het College van B&W is eigenaar van de grond van de woonwagenlocatie Heezerweg. Verweerster verhuurt in opdracht van de gemeente de standplaatsen op deze locatie. Het College van B&W heeft verweerster in december 2013 opdracht gegeven om vrijkomende standplaatsen op de Heezerweg niet meer te verhuren.

4 Niet kunnen huren van woonwagenstandplaats

Standpunt verzoekster

4.1

Verzoekster is van mening dat verweerster onderscheid op grond van ras maakt door vrijgekomen standplaatsen op de Heezerweg niet meer te verhuren. Het College van B&W heeft in december 2013 verweerster opdracht gegeven om vrijkomende standplaatsen op de Heezerweg niet meer te verhuren. Verzoekster woont feitelijk op de standplaats van de vorige hoofdbewoner en wil daar het liefst blijven wonen. Maar verweerster weigert de verhuur. Hoewel zij op een wachtlijst staat om in aanmerking te komen voor een woonwagenstandplaats, heeft verzoekster geen reëel zicht op een standplaats op een andere woonwagenlocatie in de gemeente Eindhoven.

Standpunt verweerster

4.2

Verweerster betwist dat zij jegens verzoekster onderscheid op grond van ras maakt. Met uitzondering van

de locatie Heezerweg biedt zij alle vrijgekomen standplaatsen opnieuw te huur aan. Gemeente Eindhoven doet onderzoek naar de toekomst van de woonwagenlocatie Heezerweg. Daarom mag verweerster van het College van B&W vrijgekomen standplaatsen niet verhuren totdat duidelijk is wat er met deze locatie gaat gebeuren. Verweerster hanteert een wachtlijst voor toewijzing van standplaatsen. Hiervoor heeft zij regels opgesteld voor een eerlijke toewijzing van beschikbare standplaatsen. Verzoekster kan in aanmerking komen voor een standplaats op een andere locatie als zij voldoet aan de voorwaarden.

Beoordeling door het College

4.3

Ingevolge artikel 7, eerste lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB), in samenhang met artikel 1 AWGB, mag geen onderscheid op grond van ras worden gemaakt bij het aanbieden van goederen of diensten en bij het sluiten, uitvoeren of beëindigen van overeenkomsten ter zake indien dit geschiedt door een instelling die werkzaam is op het gebied van volkshuisvesting. Verweerster is als verhuurder van standplaatsen voor woonwagenbewoning gehouden aan deze verbodsbepaling.

Ras

4.4

Verzoekster beschouwt zichzelf als te behoren tot de bevolkingsgroep van woonwagenbewoners met een eigen cultuur. Haar familie is van generatie op generatie, van haar overgrootouders tot aan haar ouders, woonwagenbewoner. Het College oordeelt dat verzoekster een beroep kan doen op de bescherming van de grond ras van de AWGB (vergelijk College 19 december 2014, 2014-165, overwegingen 3.6 t/m 3.9 en College, 8 maart 2016, 2016-19, overweging 4.3). Het feit dat verzoekster niet continu op een woonwagenlocatie heeft gewoond doet daar naar het oordeel van het College niet aan af. Onbetwist is dat dit gelegen is in bijzondere persoonlijke omstandigheden.

4.5

Vast staat dat verzoekster de woonwagenstandplaats waarop zij thans woont niet mag huren en evenmin in aanmerking komt voor het huren van een andere standplaats op de woonwagenlocatie Heezerweg. Verweerster biedt vrijgekomen standplaatsen op deze woonwagenlocatie niet meer te huur aan. Hoewel verzoekster op een wachtlijst staat voor een woonwagenstandplaats in de gemeente Eindhoven heeft zij daarop geen zicht, althans niet binnen afzienbare tijd (zie oordeel 2016-67, overweging 3.2 zaak verzoekster tegen College van B&W).

4.6

Het College stelt vast dat verweerster bij de verhuur van woonwagenstandplaatsen het beleid volgt van het College van B&W. Daarom is het voor de beoordeling van belang om eerst vast te stellen of het College van B&W met zijn beleid jegens verzoekster (verboden) onderscheid maakt op grond van ras. Deze vraag komt aan de orde in een andere zaak die verzoekster bij het College heeft aangespannen. In die zaak ligt de vraag voor of het College van B&W jegens verzoekster verboden onderscheid maakt op grond van ras door beleid te voeren waardoor zij niet in aanmerking komt voor een standplaats op een woonwagenlocatie in de gemeente Eindhoven. Het College komt in deze zaak tot het oordeel dat het College van B&W jegens verzoekster verboden onderscheid maakt op grond van ras (zie oordeel

2016-67, overwegingen 4.14 tot en met 4.17, zaak verzoekster tegen het College van B&W).

4.7

In de onderhavige zaak overweegt het College dat verweerster als verhuurder van standplaatsen een zelfstandige normadressaat van artikel 7 eerste lid, aanhef en onder c, AWGB is. Zij heeft daarmee een eigen verantwoordelijkheid om deze wet na te leven (vergelijk College 19 december 2014, 2014-166, overwegingen 3.12 t/m 3.15). Van belang hierbij is dat verweerster ervan op de hoogte was dat het gemeentelijke beleid, zakelijk weergegeven, ertoe leidt dat verzoekster feitelijk niet meer op een woonwagenlocatie kan wonen (zie 4.5) en daardoor als woonwagenbewoner getroffen wordt. Gelet hierop had van verweerster als verhuurder verwacht mogen worden dat zij nagaat of het beleid van het College van B&W in overeenstemming is met de AWGB. Als dit niet zo is, ligt het op de weg van verweerster om daar ten minste met het College van B&W over in overleg te treden. Dat heeft verweerster nagelaten. In oordeel 2016-67 (zaak verzoekster tegen College van B&W) heeft het College geoordeeld dat het gemeentelijke beleid onderscheidmakend is. Door dit beleid zonder meer uit te voeren maakt verweerster derhalve eveneens onderscheid op grond van ras jegens verzoekster.

4.8

Nu het door verweerster in opdracht van het College van B&W uitgevoerde beleid uitsluitend de groep woonwagenbewoners nadelig treft, zo ook verzoekster, is sprake van direct onderscheid op grond van ras.

4.9

Het maken van direct onderscheid is verboden tenzij een wettelijke uitzondering op het verbod van toepassing is. Gesteld noch gebleken dat hiervan sprake is. Het College komt tot het oordeel dat verweerster jegens verzoekster verboden onderscheid op grond van ras maakt door haar niet binnen afzienbare tijd in aanmerking te laten komen voor het huren van een standplaats voor woonwagenbewoning.

5 Oordeel

Stichting Wooninc. maakt jegens [. . .] verboden onderscheid grond van ras. Aldus gegeven te Utrecht op 5 juli 2016, door mr. E.J.M. Hofhuis, voorzitter, mr. C.A. Goudsmit en mr. D.C. Houtzager, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. S.B. Hester, secretaris.

mr. E.J.M. Hofhuis

mr. S.B. Hester

namens deze,

mr. N. Günes

secretaris